

[Landbrugsministeren]

mulighed for det, hvad enten de er medlemmer af Danske Mejeriers Fællesorganisation eller ej. Det har altså intet med organisatoriske forhold at gøre, det hviler alene på objektive kriterier.

Det leder mig hen til et svar til fru Birthe Hansen, der udtrykte en vis bekymring – og den kan vi måske også godt have – for, hvad der ville ske, hvis man kunne forestille sig den situation, at lurmærket også kunne bruges på et importeret produkt. Jeg vil gerne tilsige fru Birthe Hansen, at det helt klart er hovedreglen, at det anvendes på mælk fra danske køer. Men samtidig er det et kvalitetsmærke, og hvis der skulle opstå en ekstraordinær situation, som tilsiger, at det kunne være hensigtsmæssigt at bruge lurmærket også på importeret mælk, er det for det første en undtagelse, og det er ikke en undtagelse, som mejerierne selv kan gøre, det kan alene Landbrugsministeriet, hvis det skønnes hensigtsmæssigt. Men jeg vil gerne understrege her, at de samme strenge kvalitetskrav i så fald vil skulle lægges til grund, så der er altså ikke nogen grund til bekymring for den kvalitet, som lurmærket står for.

Jeg vil meget gerne i udvalget deltage i at besvare de spørgsmål, som der måtte være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring (byfornyelsesloven) og af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven). (Tilskud ved kondemnering af ejerboliger og andelsboliger).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 10/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Dette lovforslag om tilskud ved kondemnering af ejerboliger og andelsboliger er en genfremsættelse fra første samling suppleret med en bestemmelse om skattefritagelse. I første samling var lovforslaget til første behandling, og ved den lejlighed tilkendegav Socialdemokratiet, at vi er meget positive over for sigtet med lovforslaget og heller ikke har væsentlige bemærkninger til størstedelen af indholdet i det.

For Socialdemokratiet er det fortsat udgangspunktet, at vi skal tilgodese beboerne i ejendomme, der enten er kondemneret eller vil blive kondemneret i fremtiden efter byfornyelseslovens § 73. Der er ikke tale om en egentlig erstatning, men om et tilskud, som skal udgøre forskellen mellem værdien i handel og vand af det, der er kondemneret, sådan som den er efter forbudet mod beboelse, og værdien fra før forbudet, under forudsætning af at kondemnering ikke skyldes misligholdelse af det kondemnerede. Tilskuddet skal afholdes af kommunerne og af staten i fællesskab med halvdelen til hver, hvilket af ministeren skønsmæssigt er angivet til i det kommende år at koste 1 mio. kr. for staten og 1 mio. kr. i kommunale udgifter, idet man forventer, at der om året kondemneres mellem 10 og 20 boliger. I 1991 forventes den statslige udgift at udgøre 10-12 mio. kr., og en tilsvarende udgift vil da naturligvis påhvile kommunerne ud fra det foreliggende lovforslag. Den største del af udgiften i 1991 vil hidrøre fra kondemneringer, som er foretaget i perioden 1983 til og med 1990, som efter lovforslaget også omfattes af tilskudsmuligheden, hvilket vi i Socialdemokratiet er enige i.

I den sammenhæng vil vi gerne anmode ministeren og de øvrige partier i Folketinget om at overveje, om det ikke vil være mest rimeligt over for kommunerne, at den udgift, der vedrører de kondemneringer, der er gennemført fra 1983 til 1990, afholdes af staten alene, idet kommunerne ikke har haft en chance for at tage højde for den udgift, der ellers her pålægges dem, såfremt vi vedtager lovforslaget uændret.

Det samme gør sig ikke gældende for de fremtidige sager, hvor kommunerne kender de-